

împotrivește. Primește să i se facă observații, să-l controleze ceilalți, fără să se mânie și să se îndreptățească. Nu-și pierde echilibrul. Celui egoist, complexat, i se întâmplă contrariul: la început seamănă cu cel smerit însă, dacă îl deranjează puțin cineva, îndată își pierde pacea, se mânie, se tulbură.

Cel smerit crede că toate depind de Hristos, și că Hristos îi dă harul Său, și astfel înaintază. Cel ce are sfânta smerenie trăiește de acum în biserica cea nezidită de pe pământ. Are întotdeauna bucuria lui Hristos, chiar și în cele neplăcute. Vedem aceasta și în viețile sfinților. Apostolul Pavel ce era? Om ca și noi. Dar ce s-a făcut? S-a făcut organ al lui Dumnezeu, vas al alegerii. Mărturisesc cuvintele lui: „Nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește în mine” (Galateni 2, 20); „Căci pentru mine viață este Hristos, iar moartea un

câștig” (Filipeni 1, 21). Ardea de iubirea lui Hristos. Smerenia l-a ridicat acolo. Să arzi pentru Dumnezeu, aceasta-i totul. (...)

Secretul este iubirea lui Hristos și smerenia. Hristos ne va da smerenia. Noi, cu neputințele noastre, nu-L putem iubi. Să ne iubească El. Să-L rugăm mult să ne iubească El și să ne dea râvnă să-L iubim și noi. (...)

Trebuie, cu orice jertfă, să devenim buni. Asta mă străduiesc și eu, sărmanul. Dar vine osteneala pe aici, mă zdrobește boala pe dincolo, și nu pot să fac nimic. Însă mă lupt. Vreau să devin mai bun, vreau să-L slăvesc pe Dumnezeu cu iubire, cu înflăcărare, mă străduiesc, dar nu iese nimic. Însă aceasta îmi dă bucurie și mulțumire că, în sfârșit, mă străduiesc să-L iubesc pe Hristos. N-am izbândit-o, dar o doresc.

Sursa: crestinortodox.ro

PROGRAMUL LITURGIC

Marți 5 decembrie	18:00	Vecernia și Litia
Miercuri 6 decembrie	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie → Sfântul Ierarh Nicolae, arhiepiscopul Mirelor Lichiei
Joi 7 decembrie	08:00	Ceasurile și Sfânta Liturghie → Sfânta Muceniță Filofteia de la Curtea de Argeș
Sâmbătă 9 decembrie	18:00	Vecernia și Litia
Duminică 10 decembrie	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie → Duminica a 27-a după Rusalii (Tămăduirea femeii gârbove)

Pentru versiunea digitală și extinsă a buletinului, abonați-vă pe sfantul-ilie.ro.
Strada Doamnei, nr. 18, Sector 3, București

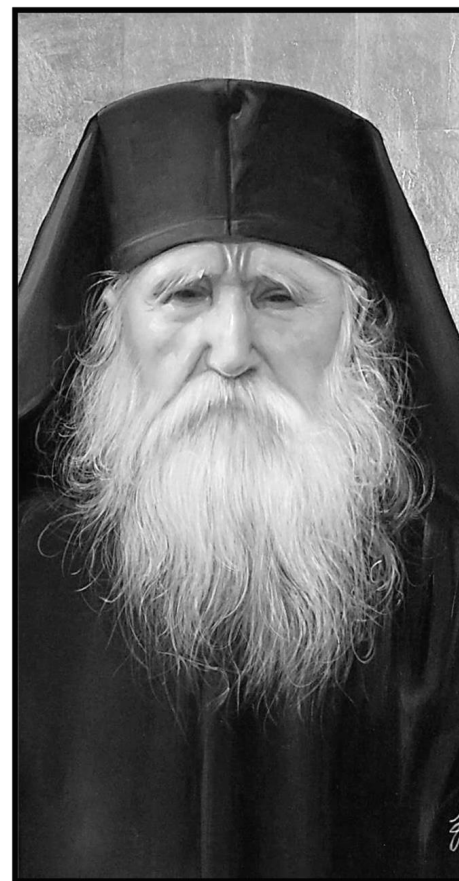

BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

„Dacă vrei să sporească iubirea lui Hristos, trebuie să se domolească toate celelalte iubiri: de trup, de sine și de patimi” – Sfântul Cuvios Porfirie

Nr. 516 / 3 decembrie 2023

PĂRINTELE
CLEOPA ILIE

† 2 DECEMBRIE
1912 - 1998

DREAPTA CREDINȚĂ A NEAMULUI ROMÂNESC

Părintele Cleopa primea pe toți cei care veneau la sfinția sa, fie ortodocși, fie de altă religie, fie români, fie de alt neam, dar ținea cu tărie la dreapta credință Ortodoxă și nu se sfia să și mărturisească aceasta.

„Să știți că rădăcina și viața poporului nostru, înaintea lui Dumnezeu, este credința cea dreaptă în Hristos, adică Ortodoxia. Noi ne-am încreștinat de aproape două mii de ani, din timpul Sfântului Apostol Andrei. Coloniștii romani, cărora le-au predicat Sfinții Apostoli Petru și Pavel la Roma, și cei din Grecia, când au venit aici cu legiunile romane, au adus credința Ortodoxă. Eram daci pe atunci; strămoșii noștri sunt dacii și romanii, de la care am rămas noi, românii. De atunci, de când am primit și dreapta credință în Dumnezeu, poporul nostru a avut viață. Până atunci a fost mort; numai cu trupul era viu, iar cu sufletul era mort. Viața poporului român este

dreapta credință în Iisus Hristos. Băgați de seamă! Ca popor creștin de două mii de ani de când suntem noi, am avut toată administrația noastră și toată tradiția noastră sfântă. Să ținem cu tărie la Credința Ortodoxă.

Ați văzut dumneavoastră, de la primii voievozi creștini ai românilor, de când sunt cele trei Țări Române, Moldova, Muntenia și Ardealul, toți au fost creștini ortodocși. Ați văzut pe Mihai Viteazul? Mama lui a fost călugăriță. Du-te la Mănăstirea Cozia și vei afla lângă Mircea cel Bătrân, care a întemeiat această mănăstire și-i înmormântat acolo, o lespede de piatră pe care scrie: « Aici odihnește monahia Teofana, mama lui Mihai Viteazul » – ai auzit? El, domn peste trei Principate și mama lui, călugăriță. Apoi și Ștefan cel Mare. Du-te la Mănăstirea Probota, unde este îngropat Petru Rareș, făcută de el. Vei vedea lângă dânsul scris: « Aici odihnește roaba lui Dumnezeu, monahia Maria Oltea, mama lui Ștefan cel Mare ». Ei domni, și mamele lor, călugărițe! Vedeți voi câtă unire era atunci între credință și conducere? Așa trebuie să murim!

Au cunoscut că totul este deșertăciune. Da' ei erau adevărați domni. Oricât ar fi, viața asta este umbră și vis! Este o scurtă trecere! Dar eu când mor mă duc la o viață care nu are sfârșit. Cine are să se roage pentru mine? Așa cugetau înaintașii. Ați văzut că toți își făceau câte o mănăstire? Fericiți și de trei ori fericiți au fost domnii noștri ortodocși: Ștefan cel Mare și Sfânt la

Putna; Eremia Movilă și Gheorghe Movilă la Sucevița; Petru Rareș la Probota; Lăpușneanu la Slatina; Alexandru cel Bun la Bistrița; Mircea cel Bătrân la Cozia. Ai auzit unde era inima lor? Unde este inima ta, acolo va fi comoara ta (Matei 6, 21). Pentru aceea au făcut ei mănăstiri, ca să fie pomeniți sute de ani la Sfântă Liturghie. (...)

Păziți-vă de sectari, care dau broșuri prin trenuri, prin gări și prin cutiile de poștă și unde văd oameni, dau gratuit otrava lor. Când vei vedea o carte că nu are aprobarea Sfântului Sinod și nu are o cruce pe ea, dă-o pe foc, chiar biblie dacă este! Dacă-i sectară și scrie să nu vă închinați la icoane, dă-o pe foc! Niciun păcat nu ai! Aceasta este otrava semănată de înaintemergătorii lui antihrist. Toate sunt otravă.

Să țineți credința pe care ați supt-o de la piepturile maicilor voastre! Să țineți credința pe care o avem de două mii de ani! Nu vă luați după slugile satanei care vin din apus cu milioane de dolari. Ei cumpără pe cei proști și nelămuriți în credință, să rupă unitatea în sufletul poporului român, și vor să facă cele mai mari erezii și nebunii în țara asta. (...)"

În vara anului 1989 a venit un grup de protestanți din străinătate și noi eram afară, iar ei i-au cerut să le vorbească despre rugăciunea lui Iisus. Ca translator traducea monahul Spiridon, care nu știu dacă mai este acum la Sihăstria. Și părintele Cleopa le-a răspuns așa:

„Ce să vă vorbesc eu vouă de rugăciunea lui Iisus? Cel dintâi voi nu aveți Sfintele Taine. Ați rămas cu două și cu alea ca simbol, Botezul și Euharistia. Nu aveți Euharistie, nu aveți Cununie, nu aveți Sfântul Maslu, nu aveți Sfânta Liturghie, nu aveți nimic. Dar se poate treaba asta? Voi sunteți în plop și plopul în aer.

Unde să vină Hristos dacă harul nu-i la voi? Singurul lucru este să cunoașteți adevărul și să vă întoarceți la Biserica mamă de unde ați lepădat Sfânta Tradiție, de unde ați lepădat Crucea, Icoanele și toate celelalte pentru că Hristos nu stă în aer, mamă. Hristos a stat în pântecul Fecioarei pe care voi o ignorați, Hristos a stat pe Crucea de care voi vă dezgustați de ea, iar voi vreți Elionul. Voi vreți pe Muntele Măslinilor. Voi vreți pe Muntele Taborului, dar nu vreți să treceți prin Golgota. Ei, asta nu se poate. Credința fără fapte este moartă. Pentru că protestanții susțin « Sola Vita, Sola Gratia », însă Hristos a spus că credința trebuie să aibă fapte și harul trebuie să vină pe măsura faptelor.”

Sursa: cuvantul-ortodox.ro

SFÂNTUL PORFIRIE KAVSOKALIVITUL

† 2 DECEMBRIE
1906 - 1991

TOATĂ VIAȚA NOASTRĂ LUI HRISTOS DUMNEZEU SĂ O DĂM

Încredințarea desăvârșită în mâinile lui Dumnezeu – aceasta este sfânta smerenie. Ascultarea desăvârșită față de Dumnezeu, fără niciun fel de împotrivire, chiar și dacă anumite lucruri par iraționale și greu de împlinit. Predarea în mâinile lui Dumnezeu.

Ceea ce rostim la Dumnezeiasca Liturghie spune totul: „Toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm!”. Același lucru se regăsește și în rugăciunea pe care o zice preotul în taină: „Ție, Stăpâne, Iubitorule de oameni, Îți încredințăm toată viața și nădejdea noastră, și cerem și ne rugăm și cu umilință la Tine cădem...”. Ție, Doamne, Ți le lăsăm pe toate. Aceasta este încrederea în Dumnezeu. Aceasta este sfânta smerenie. Aceasta îl preschimbă pe om. Îl face dumnezeu-om.

Cel smerit este conștient de starea sa lăuntrică și, deși aceasta este urâtă, el nu-și pierde personalitatea. Cunoaște că este păcătos și se întristează din pricina asta, dar nu deznădăjduiește, nu se mistuie pe sine. Cel ce are sfânta smerenie nu vorbește deloc, adică nu se